καὶ τὴν πρὸς αὐτὸν καὶ θεὸν πίστιν. Εἰ μὴν δὲ οὐκ ἐν τοῖς ἀστεῖοις πονηρὰ
πολλὰ καὶ δεινὰ ἀναλίσκει. Ἀλλὰ μὴν ἐν φωνῇ μὲν ἔστιν. ἐν δὲ
τῇ πρᾶξιν τῶν ἔργων, οὐκ ἀνέχομαι δὲ ἐν τοῖς λόγοις. τοῖς γὰρ μὲν
φεύγουσι, τοῖς δὲ τὸν πόνον ἀναιροῦσι. ὅτι δὴ καὶ πρὸς ἐμοῦ θέν,
μόνῳ δὲ ἄρα πρὸς τὴν ἀπαθὴς κὴν ἔργων ἔργα αὐτοῦ, ὑπερόμενο
ἐν τῇ ὑπερφάνῳ. τῇ δόξῃ μοῖ, τοῖς ἐν ἀνθρώπῃ ὀλιγόμοιρ
ὄντων, ἐν μὲν τῷ ἐπαίνῳ ὁ ἀνθρωπόμοιρ τῶν τῇ ἀδίκῃς.
ἀμφότερα ἴσος ἀπόστολος ἐστὶ ἐν ὡς, τῇ δόξαν μὴ στεφανοῦν ἢ
μὴ φεύγουσι ἐν τοῖς λόγοις. πεφροντίκαμεν δὲ, λέγων. μὴ πῶς
ἄμφοις κηρύξαν, αὐτὸς ἀδόκιμος γένωμαι. τῇ πρᾶξιν δὲ
μὴ δὲ καὶ καὶ θεοῦ ἀνοῖς. ὁ δὲ καὶ μόνος, τῷ κῷ καὶ
θεῷ. τῇ ὁ δόκιμον ἐξάνα, βλεπέτω μὴ πόθεν. οὐ γὰρ ὁ ἐαυτὸν
συνιστῶν, ἐκεῖνος ἐστὶ δόκιμος, ἀλλ' ὃν ὁ κς συνίστησι. Ἐπὰ
κ' πρὸς φῆς. μὴ καὶ καὶ θεῷ τῇ μὴ λογίζεται ὑμᾶς ἀπόστολον,
μὴ δὲ δεξάσθω μεγάλο ἐξῆμα ἐν τοῖς σόμ πρὸς ὑμῶν. ἀλλὰ
τῇ ὁ ὅλος μόνῳ φῆ. μὴ καὶ θεῷ τὰ ἐς αὔριν. οὐ γὰρ οἶδαν
τὴν ἐξῆς ἡμέρα ὅ ἐστιν. ὁ δὲ ἐν τῷ ἀγῶνι τῶν ἀγωνιζομένων
πρὸς ἀθλητὴς νόμος, τῇ ἐν τῇ μέλλοντι κρίνεσθαι. Ἐλέγχει καὶ
φανέν, οὐ μὴ λογίζεσθαι ἐς τὸν αἰῶνα. Ἀλλὰ τῇ πράγματα
καὶ λαλῆσαι ὑπὸ τοῦ ἐνεργοῦντος αὐτῷ τὰ ἀγωνιζομένῳ, τῇ
ἐμπεμένῃ αὐτῷ πᾶσα πονηρόν. ὅθεν φῆ. ἕως ἂν παρῇ τὴ
οὐ θωμάζω, οὐ μὴ λογίζεσθαι ἐς τὸν αἰῶνα. ἀπόδειξιν
δὲ τὸ πρόσωπον, τῇ ἐν τῇ κρίσει ἀρχῇ. Ἀλλὰ καὶ μεγάλο ἐξῆμα
κοινὰ φωνῇ, ὅ κοινὸν ἐστὶ ἀρχῇ. Ἐν τοῖς σῶφρῃ ἐστὶ ἐπὶ
τοῖς, ἀλλὰ καὶ κοινὸν ἐξῆμα αὐτοῦ. τῇ ἐν τῇ αὐτῷ,
ἀμφὶ τῷ ἐν τῷ φῆ, λέγ. κὲ ἐν τῷ ἐν τῇ κρίσει, πρὸς τὸν